

[Landbrugsministeren.]

paa 17 Kr. 72 Øre. Dette er af saa vidt-rækkende Betydning for de faa Korn-sælgere, vi har her i Landet, og bevirker saa stor en Udgiftsforøgelse for den almindelige Befolkning, at det ogsaa viser Rigtigheden af, hvad jeg sagde før.

Jeg er enig med det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) om, at man af almen-menneskelige Hensyn maa hjælpe til, at det danske Landbrugs Forhold bliver saa-ledes, at det kan betale sig at dyrke den danske Jord, og derfor var vi ogsaa i Fjor med til at gennemføre en Kornlov, der be-tød, at Kornprisen gik op til gennemsnitlig 12 Kr. Men dette berettiger ikke til, at man skulde tage Venstres Forslag, hvorefter Prisen paa Byg f. Eks. i Dag vilde være 15 Kr., og hvis vi beholder de nuværende Svine-priser og den samme Notering for Byg, vilde Bygprisen til Juni næste Aar komme op paa 16 Kr. Saadanne Kornpriser er ikke nødvendige, for at Landbruget kan faa Pro-duktionsprisen. Jeg siger derfor, at jeg er enig med det ærede Medlem om, at vi skal have en Kornordning, og jeg vil ogsaa være villig til at forlænge den gældende Kornordning, men vi skal ikke have en Kornordning, der kun er til Fordel for en meget ringe Del af de danske Landmænd og til Skade for den største Del.

I Anledning af det ærede Medlems Ud-talelser om Smør og Margarine skal jeg sige, at det Forslag, jeg stillede i Foraaret, og som ganske rigtigt blev stillet i en helt anden Situation, vilde i sine Virkninger have fremkaldt akkurat det samme som det ærede Medlems Forslag nu, der gaar ud paa at øge Smørforbruget ved at forbyde Margarine; man vilde have opnaaet det indirekte og meget mere effektivt. Det ærede Medlem siger jo ogsaa selv, at saa længe Smørprisen er lav, vil det være fuldkommen rigtigt, og saa vil det ogsaa gøre Fyldest, men den Dag Smørprisen naar op til Produktions-prisen, vil mit Forslag ikke være tilstrække-ligt til at øge Forbruget. Dette har det ærede Medlem Ret i, men saa er det heller ikke nødvendigt, for saa har vi ingen Vanske-ligheder ved at komme af med vort Smør — ellers vilde vi jo ikke kunne opnaa disse Priser. Men det ærede Medlems Forslag vil umuligt kunne have den tilsigtede Virkning, thi en Smørpris, der svarer til Produktions-prisen, vil ikke kunne bæres af de danske Forbrugere, det er ganske umuligt. Derfor siger jeg, at hvis det er nødvendigt for os at have en Ordning, hvorved vort Smør-forbrug øges i Forhold til tidligere, baade

naar Smørprisen er høj, og naar den er lav, maa vi gaa den Vej, at det er Landboerne, der i første Række spiser Smørret, naar det er dyrt; man kan ikke forlange, at den fattigste Del af Befolkningen skal betale Produktionsprisen for Smør, det er umuligt for den, og derfor vil Forslaget vise sig at være Stene for Brød.

Hauch: Jeg opgiver Haabet om, at det skal være muligt at faa den højtærede Landbrugsminister til at forstaa den Stil-ling, vi bør tage over for Korndyrkerne. Jeg taler ikke om, hvem der faar Fordel, og hvem der ikke faar Fordel, jeg taler om, at man af beskæftigelsesmæssige og mange andre Hensyn maa have en Ordning, som gør Korndyrkningen her i Landet rentabel; det skal ikke være en stor og fin Forret-ning, det forlanges ikke, men vi kan ikke have en Ordning af den Beskaffenhed, at vi køber Korn andre Steder og lader vort eget Land ligge øde hen; det maa den højtærede Landbrugsminister kunne faa i sit Hoved.

Angaaende Smørret har jeg ikke andet at tilføje, end at vort Forslag jo ikke gaar ud paa, at det skal være den fattigste Del af Befolkningen, som skal spise Smør. Jeg vil kun gøre den højtærede Landbrugs-minister opmærksom paa, at den Situation, der foreligger under en lav Smørpris, fore-ligger ikke under en højere Smørpris, selv om den ikke naar op til det, jeg vilde kalde Produktionsprisen, med Hensyn til Mulig-hederne for at afsætte Smørret.

Endelig maa jeg have Lov til at sige til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Jensen-Aale), som har rettet nogle Hen-vendelser til mig i Løbet af Dagen, at der er en Ting, jeg er ham taknemmelig for, og det er, at han oplæste af Rigsdags-tidende, hvad jeg har sagt, og hvoraf det fremgik, at jeg var ganske klar over, at Statsmagten i al Almindelighed ikke kunde skaffe lønnende Vilkaar for Landbruget. Det var rigtigt dengang, og det er rigtigt endnu. Dersom det ærede Medlem havde lagt Mærke til, hvad jeg sagde, vilde det ærede Medlem have opdaget, at i Dag sagde jeg netop det samme, nemlig at Ulykken for vort Land ligger deri, at vor Produktion er saa stor, at Hjemmeforbruget udgør en alt for lille Procentdel, og derfor maa vi skride til andre Foranstaltninger for at faa hele Produktionen gjort lønnende. Jeg takker altsaa det ærede Medlem, fordi han var saa venlig at understrege den gode Overensstemmelse, der er mellem mine Ud-talelser ved forskellige Lejligheder.